

कर्मणानि कृत्वा नाम करोति । यदा वै सर्वः कृत्स्नो जातो भवत्यथ नाम कुर्व-
 न्यत्र वाऽएष सर्वः कृत्स्नो जातो भवति ॥ ५२ ॥ ॥ शतम् ५१०० ॥ ॥ नाम कृत्वा-
 थैनमुपतिष्ठते । सर्वेण वाऽएष एतमात्मना चिनोति स यदेतामत्रात्मनः परिदां
 न वदेतात्र ह्येवास्यैष आत्मानं वृञ्जीताथ यदेतामत्रात्मनः परिदां वदते तथो
 ह्यस्यैष आत्मानं न वृङ्क्ते येऽअग्रयः पाञ्चजन्या अस्यां पृथिव्यामधि तेषामसि
 त्वमुत्तमः प्र नो जीवातवे सुवेति ये के चाग्रयः पञ्चचितिका अस्यां पृथिव्यामधि
 तेषामसि त्वऽ उत्तमः प्रोऽअस्मान्जीवनाय सुवेत्येतदनुष्टुभा वाग्वाऽअनुष्टुब्बागु
 सर्वाणि हन्दाऽसि सर्वैरेवास्माऽएतच्छन्दोभिर्निर्जुतऽउपस्थायाग्निऽ समारोक्ष्य
 निर्मथ्योदवसानीयया यजते ॥ ५३ ॥ अथ मैत्रावरुण्या पयस्यया यजते । देवत्रा वा
 ऽएष भवति य एतत्कर्म करोति दैवमेतन्मिथुनं यन्मित्रावरुणौ स यदेतयानि-
 ष्ट्वा मानुष्यां चरेत्प्रत्यवरोहः स यथा दैवः सन्मानुषः स्यात्तादृक्तदथ यदेतया मै-
 त्रावरुण्या पयस्यया यजते दैवमेवैतन्मिथुनमुपैत्येतयेष्ट्वा कामं यथाप्रतिद्वयं चरेत्
 ॥ ५४ ॥ यद्वैतया मैत्रावरुण्या पयस्यया यजते । प्रजापतेर्विस्रस्ताद्वितः परापतत्तं
 यत्र देवाः समस्कुर्वन्तदस्मिन्नेतया मैत्रावरुण्या पयस्यया रेतोऽदधुस्तथैवास्मिन्न-
 यमेतदधाति ॥ ५५ ॥ स यः स प्रजापतिर्व्यस्रऽसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयते
 ऽथ यदस्मात्तद्वितः परापतदेषा सा पयस्या मैत्रावरुणी भवति प्राणोदानौ वै मि-
 त्रावरुणौ प्राणोदानाऽउ वै रेतः सित्तं विकुरुतः पयस्या भवति पयो हि रेतो
 यज्ञो भवति यज्ञो ह्येव यज्ञस्य रेत उपाऽशु भवत्युपाऽशु हि रेतः सिच्यतेऽन्त-
 तो भवत्यन्ततो हि रेतो धीयते ॥ ५६ ॥ तस्यै वाजिनेन चरन्ति । तस्मिन्दक्षिणां
 दधाति तूपरौ मिथुनौ दद्यादित्यभ्याज्ञायैनैव मन्यऽइति ह स्माह माहितिः स्र-
 वत्यु ह्येषाग्निचित आहुतिः सोमाहुतिर्यामनिष्टके जुहोति ॥ ५७ ॥ स स्वयमातृष्णा
 एवोपदधीत । इमे वै लोकाः स्वयमातृष्णा इमऽउ लोका एषोऽग्निश्चितः ॥ ५८ ॥